

α ω

KJERK BLAD

FOR INDERØY

NR. 3

2017

76. ÅRG.

God høst!

De nye ting

Jeg forsøker og lese litt i Bibelen hver dag, og blir gjerne opp på et vilkårlig sted og leser noen vers. Ofte ender jeg midt i, men i dag havnet jeg langt bak, i Johannes Åpenbaring! Her har skribenten sett fremover, og skriver om en ny himmel og en ny jord, Gud gjør alle ting nye.

Vi skal ikke dit riktig enda! Men det er høst, for min del den vakreste tiden på året, en tid for det nye! Kanskje er man ny på skolen, førsteklassingene har helt sikkert spennende dager nå, og helt sikkert de som starter på ungdomsskolen også! Vi voksne er tilbake fra ferie, til hva det nå måtte være, hverdagen er her etter en fin sommer! Og det kanskje vakreste for en tidligere bonde, trøskene er ute på gylne åkre!

Jeg er også ny. Ikke slik at jeg ble født i går, men jeg er ny som prest, på et nytt sted, med nye arbeidskollegaer, nye mennesker og nye kirker. Jeg gikk til dette med litt skrekkblandet fryd, det var jo ingen garanti for at dette skulle gå bra!

Det har gått bra, veldig bra faktisk! Jeg har blitt møtt med glede, takknemmelighet, nysgjerrighet og raushet! Det er godt å være prest her, og jeg er stolt av å være en del av et lokalsamfunn som har slike verdier i ryggmargen.

Så, når det nå er oppstart etter sommeren, og mange ting er nye, så ønsker jeg dere det samme som jeg har fått: glede, takknemmelighet, nysgjerrighet og raushet! Det koster så lite å gi og betyr så mye for den som er mottaker!

Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din forstand. Dette er det største og første budet. Men det andre er like stort: 'Du skal elske din neste som deg selv.'

Matt 22, 37-40

*Med ønsker om en fin høst!
Janne, prestevikar*

HJERTELIG TAKK

for pengegaven til Kjerkstugitt ved markeringa av Petter Klepp sin 90-årsdag!

*Styret for Stiftelsen
Inderøy Kirkestue*

HJERTELIG TAKK

for pengegaven til Kjerkstugitt som minnegaver ved Oddny Palma Ulstein Østvangs bortgang og begravelse!

*Styret for Stiftelsen
Inderøy Kirkestue*

Framsidedbildet: Fra Sakshauglia en tidlig høstkveld – regnbygene har gått. Foto: Kjetil Klepp.

Baksidedbildet: Høsten gir mange gleder i bærskogen. Foto: Jørgen Røflo.

JULESALG

Tradisjonen tro har Det Norske Misjonsselskap (NMS) også i år julesalg i Misjonshuset ved COOP Prix på Verdalsøra lørdag 2. desember.

Her kan du få kjøpt flatbrød og julebakst og sikre deg mer enn sju slag! Husflidsvarer og ting fra våre samarbeidsland til julegaver. Det er kaffesalg hele dagen, loddsalg, åresalg og trekking av Innherredslotteriet. Lodd til det kan medlemmene i misjonsforeningene tilby fra september, og noen dager sitter vi nok også å selger lodd både på Coop Extra og Rema på Inderøy.

Vel møtt til en trivelig dag, til inspirasjon og julehandel! Pengene går til å gi verdig liv og varig håp for barn og voksne i Thailand, Egypt, Etiopia, Madagaskar, Mali og Kamerun.

Kl. 10: Åpning v/prost Nils Åge Aune.

Kl. 12: Familiesamling.

Kl. 15.30: Tale v/Astri Wessel og sang v/Levanger Kantori.

Åse Neergård

Innsetting av ny prest i Inderøy

Søndag 3. september 2017 ble Janne Grete Jørstad innsatt som prest i Inderøy prestegjeld. Høy-

tideligheten var i Sakshaug kirke og leder i Inderøy sokneråd, Birgit Sund Henriksen, leste inn-

settelsesbrevet fra fungerende biskop i Nidaros bispedømme, Ragnhild Jepsen. Prost Gustav Danielsen hilste og talte til den nyinnsatte presten.

Janne Grete holdt prekenen og deltok som liturg. Det var sang ved Sakshaug kyrkjekor med sin dirigent Siv Anette Lorentzen. Medvirkende ellers var sokneprest Ottar Strand, kantor Bjørn Bratsberg, Rita Skjeremo på trompet, klokker Inger K. Norum og kirketjener Tor Gunnar Nilsen.

Det var kirkekaffe med taler, hilsener og gaver til «ny-presten» på Kjerkstu etterpå.

Fra innsetningsdagen – fra venstre prost Gustav Danielsen, prest Janne Grete Jørstad og sokneprest Ottar Strand. Foto: Tor Gunnar Nilsen.

Søndagsskolen høsten 2017

Sakshaug søndagsskole arrangerer samling for barn i forbindelse med gudstjenestene i Sakshaug kirke. Vanligvis klokka 11.00. Når det er gudstjeneste deltar søndagsskolen sammen med resten av menigheten i gudstjenesten, fram til tekstlesing begynner. Da går vi over til Kjerkstu og fortsetter der.

Kontingenten for søndagsskolen er 50 kroner pr. halvår. Men det spørres neppe etter kontingent før vi har sett ungene 3-4 ganger. Disse pengene brukes til materiell, søndagsskolens planleggingsverktøy og «Barnas» som er bladet til søndagsskolen. Det er oftest et nytt blad til hver samling.

Programmet ser slik ut:

- 24. september. Høsttakkefest, konfirmantpresentasjon, 50-årskonfirmanter.
- 8. oktober.

- 22. oktober.
- 5. november. Allehelgensdag.
- 19. november. Lys våken. Ikke søndagsskole.
- 3. desember. Familiegudstjeneste, 4-årsbok og juleverksted under kirkekaffen.
- 10. desember. Søndagsskole-samling kl. 18 før lysmessa kl. 19.

Velkommen på søndagsskolen!

LEDIG STILLING

Vi som er ledere på søndagsskolen vil gjerne ha med flere ledere. Selv om det her er snakk om lederstillinger, må det ikke regnes med annen lønn enn glede og velsignelse.

Dersom du liker å fortelle, leke og synge - eller bare en av delene, så er dette en kjempefin voksen-barn-aktivitet!

Og du binder deg ikke til jobben for lengre periode enn det som kjennes greit.

Det er mange år siden søndagsskolelærere holdt på i 50 år. I alle fall på Inderøy.

Har du spørsmål, ta kontakt med Ingeborg Meslo Ulvin mob. 977 26 771.

TAKK!

Randi Kimo og Terje Bekkevold har vært søndagsskoleledere på Sakshaug Søndagsskole i mer enn 5 år.

Det har vært veldig kjekt å drive med søndagsskole sammen med dere!

Tusen takk til dere to for kjempebra innsats!

*For Sakshaug Søndagsskole
Ivar Wang*

Inderøy Begravelsesbyrå flytter inn i Kjerkstu

Fra nå av flytter Inderøy Begravelsesbyrå inn i Kjerkstu, og Marna Indgjerd Aakervik har allerede funnet seg godt til rette i fellesskapet der.

– For å sitere Eddi Cantor; Det beste du kan gjøre, er å gjøre det beste ut av hver dag, sier Marna Indgjerd Aakervik. Det har hun for lengst tatt til seg som en leveregel, og ekstra god bruk har hun hatt for den nå i det siste som hun på grunn av helsemessige årsaker har valgt å selge Inderøy Blomster for å kunne konsentrere seg helt om Inderøy Begravelsesbyrå.

En vinn/vinn-situasjon

– Jeg har gått noen runder med meg selv, men da jeg hadde bestemt meg for bare å satse på begravelsesbyrået, så var ikke veien så lang for å ta kontakt med Willy Bakstad i Stiftelsen Kjerkstu, forteller Marna. Willy Bakstad var parat til å ta imot en ny leieboer, og startet straks å «rydde plass».

– Da var det plutselig helt greit å flytte fra en kjempegjeng på Nessjordsenteret, til en ny kjempegjeng på kirkekontoret – en plass jeg virkelig har ønsket å ha kontor, sier Marna som har bodd litt i koffert og fått lånt ledige rom der tidligere.

– Willy trengte penger til drift, og jeg trengte plass. Det ble jo en vinn/vinn situasjon. Solveig og Reidar som driver Kjerkstu var også positive, og lagerrommet deres som ligger i bygget mellom Kjerkstu og kirkekontoret ble ryddet for meg. Nå har det blitt lagt nytt gulv og veggene er malt, slik at det har blitt et riktig trivelig, lite rom, forteller Marna fornøyd.

Praktisk og tilgjengelig

– Jeg har fra før et veldig godt samarbeid med alle på kirkekontoret, og når pårørende kommer for en samtale kan de få møte både prester og kirkeverge med det samme. Og om det er noen spørsmål rundt musikk og salmer, så har vi tre dyktige kantorer som kan svare på det på samme sted. Kirketjenerne/ute-seksjonen kan også være behjelpelige med en gang vedrørende spørsmål om graver og andre praktiske ting, sier Marna. Hun håper og tror at dette kan være med på å lette en ellers vanskelig situasjon.

– Jeg tror at i en så sårbar og vanskelig tid som man er i ved et dødsfall, så er det viktig å kunne få senke skuldrene og i alle fall vite at det praktiske er i orden. Da får man også bedre tid til å bearbeide sorg, være sammen og ta vare på hverandre. Man får også konsentrert seg om å finne den formen på begravelsen som passer hver enkelt familie, og det er kjempeviktig. Jeg følte at det var disse oppgavene som veide tyngst på vekstskåla da jeg sluttet med blomsterbutikken, sier Marna. Det er fremdeles hun som vil ordne med blomster og pynting av kirkene i forbindelse med begravelser, i samarbeid med Inderøy Blomster.

Marna kommer nok ikke til å være til stede på kirkekontoret hver dag, men er som vanlig å finne på døgnvakttelefon nr. 980 44 751.

Tekst/foto: Nina Fossum

Marna på plass i kontoret sitt på Kjerkstu.

Frelse er gratis

Av Idar Kjølsvik

Menneskeheten blir ikke bedre om senn. I alle fall virker det ikke slik. Krigene folkeslagene imellom bare fortsetter. Urettferdigheten øker. Demokrati og folkestyre svekkes. Mennesker og natur undertrykkes og ødelegges. Synden vokser på jord.

Også i mitt eget liv opplever jeg det samme. Inngrodde uvaner blir bare vanskeligere å hanske med ettersom man blir eldre. Noe klokere blir man kanskje med årene, men tankene mine er fortsatt mørke og syndige. Jeg kan kanskje oppføre meg nogenlunde, men inni meg er det ikke blitt lysere etter at jeg ble voksen – og nå nærmer jeg meg femti. Synden øker i mitt liv.

Martin Luther er den riktige mannen for å forstå dette. Og for å hanske med den voksende synden i verden og i mitt eget liv. Martin Luther forsøkte aldri å skjønne mennesket. Han sa det som det var; vi plages av synden, døden og ondskaper og vi blir aldri fri den. Han snakket om den «gamle Adam»- og den «gamle Eva» som bor i vårt sinn. Ja, ikke bare «bor» de der, vi ER faktisk den gamle Adam og den gamle Eva. Synden og ondskaper ER en del av oss og den verden vi bor i. Ingen kommer utenom den.

Mange bevegelser ønsker å «pynte på» mennesket. Har du dårlig samvittighet for å ha gjort noe galt, kan du gå til psykolog for å finne ut at det ikke var så galt likevel. Nye og gamle religiøse grupper har et «positivt» syn på mennesket og ser både guddommelighet, ny-åndelighet

og engler i vårt indre. Ateister og ikke-troende mener fornuften vinner over ufornuften og at vitenskapen skal berge oss og fremtiden. Også jeg har stor tro på universitetets betydning i både Nord-Trøndelag og andre steder, men som professor og ansatt i snart 21 år kan jeg love at frelsen, den kommer ikke herfra.

Martin Luthers store oppdagelse for 500 år siden, var at Frelse er gratis! Mennesket har ingen muligheter til å frelse seg selv, fornuften vår hjelper oss ikke, ei heller penger og gode gjerninger. Det blir bare verre ettersom årene går og verden og

vi selv blir eldre. Synden vokser. Frelse kan kun komme fra Gud, og den kan ikke betales for. Frelse er gratis! Og godt er det, for mennesket kan ikke skaffe seg den selv.

31. oktober 1517 slo Martin Luther 95 teser opp på kirkedøren i Wittenberg. De handlet om nettopp dette. At Frelsen er gratis! At den ikke kan betales for. At heller ikke kirken har frelse å dele ut eller selge. Dét feirer vi i 2017. Dét forandrer både samfunnet og gir håp for verden og for hver og en av oss. Dét feirer vi i 2017 – og dét takker vi Gud for.

STIFTELSEN
INDERØY KIRKESTUE

BASAR

på Kjerkstu, Sakshaug

fredag 6. oktober og lørdag 7. oktober 2017

Fredag

Kl. 18.00: Varesalg, åresalg, tombola, loddsalg hovedlotteri.
Sang og musikk. Allsang.
Kveldsmatbuffè.

Lørdag

Kl. 11.00: Varesalg, åresalg, tombola, loddsalg hovedlotteri.
Kaffesalg hele dagen.
Kl. 12.30: Salg av rømmegrøt med tilbehør.
Kl. 13.30: Musikkgruppa Klonken spiller.
Kl. 15.00: Avslutning ved sokneprest Ottar Strand.
Trekking av hovedlotteri.

VELKOMMEN!

Arr.: Komiteen for basar til inntekt for Kjerkstu

Dorothe Engelbretsatter

- den første kvinnelige forfatter i Norge

Dorothe ble født i Bergen i 1634 og hennes far Engelbret Jørgensen var sokneprest i Bergen domkirke. 18 år gammel ble hun gift med farens kapellan, Ambrosius Hardenbeck, som senere overtok hennes fars stilling i domkirken. De fikk ni barn, men bare to av dem levde opp. I 1678 debuterte Dorothe med salmesamlinga «Siælens Sang-Offer», og dette blir gjerne regnet som hennes hovedverk. Samlinga kom ut i hele 24 opplag, så det var noe ved salmene til denne prestefrua som traff sitt publikum. Hun skrev kortere, mer direkte og med et realistisk og jordnært tilsnitt, og salmene var lette å sette melodi til og å synge.

Det er lite å finne i diktene hennes om tapet av barna, da det på denne tida ikke var noe språk for de personlige sorgene. Likevel sier hun et sted at «ny Sorg foraarsagede nye Sange», og etter sin manns død i 1683 ble hun nok ennå mer aktiv som forfatter.

I 1685 ga hun ut diktsyklusen «Taare-Offer» basert på historien om Maria Magdalena, og fikk erfare å måtte kjempe hardt for opphavsretten til bøkene sine. Til slutt ble hun tilkjent kongelig privilegium på debutboka, og fikk også skattefritak – en slags statlig kunstnerlønn. I tillegg til salmer, skrev hun andaktstekster, leilighetsdikt og rimbrev.

Posisjonen som eneste kvinne i det litterære miljøet var utsatt, og hun måtte håndtere både kritikk, mistenkeliggjøring og forleggere med tvilsom forretningsmoral. Motstandere fra den mannlige

åndseliten beskyldte henne også for å ha plagiert andre forfattere sine salmer. I tråd med den tids skikk skjelte hun ut disse på vers gjennom såkalte rimbrev, og var i stand til kraftig å imøtegå alle trakasseringer og angrep. Dorothe levde av inntektene fra bøkene sine og ble på denne måten Norges første profesjonelle, kvinnelige forfatter. Under bybrannen i Bergen i 1702 brant huset hennes ned. Huset, som hun noen år etter flytta inn i, er i dag på Gamle Bergen Museum. Dorothe Engelbretsatter døde i 1716, 82 år gammel.

I Norsk salmebok fra 2013 er det bare den populære «Aftensalme» som er med av Dorothes mange salmer, men den kvinnelige forfatterpioneren er nå en del av pensum både i ungdomsskolen og videregående skole. Siste utgave av hennes samlede verk kom ut i 1999. Kvaliteten vurderes i dag til å være «blandet, og noe er på det jevne».

Nedenfor er «Aftensalme» – den står på nummer 810 i salmeboka:

*Dagen viker og går bort.
Himmelen blir tung og sort.
Solen har oss alt forlatt.
Nær oss er den mørke natt.*

*Våre dager ser sin slutt.
Timeglasset renner ut.
Døden oss i hælen går.
Eviheten forestår.*

*At en dag jeg eldre blev,
er for meg et minnebrev:
Jeg har med min vandringsstav
kommet nærmere min grav.*

*Kjære sjel, kom det i hu
og bekjenn i dette nu
at du som et Adams barn
henger fast i Satans garn.*

*Derfor også denne dag
ble det fall og nederlag.
Reis deg, gå med bønnen hen
til din Gud i himmelen!*

*Søk med anger nådens sti,
vend deg om og rop og si:
Gud, jeg slipper ikke deg
før du har velsignet meg.*

*La din sterke englevakt
på mitt leie, Gud, gi akt!
Mine venner og min slekt,
ta dem i din varetekt!*

*Still de sykes hjerteve!
Til hver motløs selv du se!
Vær de faderløses trøst!
Hør de sorgbetyngtes røst!*

*Trett er kropp og sjel og sinn,
men før jeg får slumre inn,
vil jeg i mitt hvilerom
ennu tenke meg litt om:*

*Slik er jordelivet fatt.
Alt går mot den lange natt.
Jeg skal blant de dødes tall
sove i den mørke dal.*

*Verden og dens ting forgår.
Jeg til herlighet oppstår!
Gud skal ved basunens lyd
kalle meg til evig fryd.*

KILDER:

Tarje Holtvedt, Nynorsk Pressekontor –
for avisa Nationen.
Internett

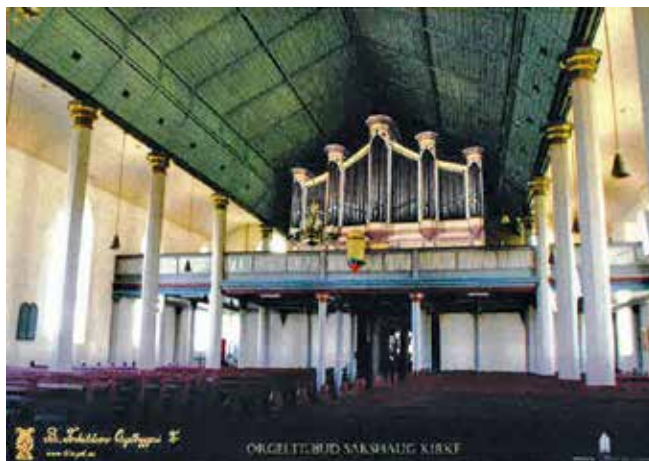
Nytt orgel i Sakshaug kirke – kort statusrapport

I henhold til den avtalte fremdriftsplanen med orgelbygger Thorkildsen, skulle galleriet i Sakshaug kirke være klargjort for å starte montering av det nye orgelet etter sommerferien 2017.

Vi er i rute i forhold til fremdriftsplanen:

- ❑ Det gamle orgelet er demontert og hentet av et firma som driver med restaurering og oppbygging av gamle orgler.
- ❑ Galleriet er ryddet og det er blitt foretatt en del bygningsmessige utbedringer og tilpasninger, både på selve galleriet, og på det innvendige taket over galleriet.
- ❑ Utbedringene i taket var, ifølge målinger foretatt av fagfolk, helt nødvendig for å bedre akustikken. Videre vil rekkverket på galleriet åpnes opp og tilbakeføres til sin opprinnelige form med rekkverksspiler. Dette også som et tiltak for å optimalisere akustikken.
- ❑ Galleriet har fått nytt gulv, skader på muren er utbedret, og både gulv og mur har fått flere strøk maling.

Orgelbygger Thorkildsen vil i disse dager plassere ferdigproduserte orgeldeler på galleriet, og etter hvert vil selve monteringen starte.

Fra kirkerommet i Sakshaug kirke med det nye orgelet tegna inn på sin plass på galleriet.

Orgelet skal i henhold til fremdriftsplanen være ferdigmontert sommeren 2018, og alt tyder på at denne fremdriftsplanen vil holdes.

Så er det bare å se frem til at Sakshaug kirke endelig får sitt nye, fantastiske orgel, et instrument som vil gi både inderøyninger og andre besøkende store kirkemusikalske opplevelser i årene som kommer.

Kirkevergen

Inni det gamle orgelet

At Sakshaugkjerka skal få nytt orgel er det mange som har fått med seg, og for å få et nytt orgel på plass, måtte det gamle orgelet demonteres. Da viste det seg at orgelet inneholdt «skjulte skatter» i form av svært gamle bøker og noter. I et lite rom under orgelpipene lå det flere gamle koralbøker, messebøker, salmebøker med mer.

John Sundfær var lærer ved Sakshaug skole og organist her i første del av 1900-tallet. Et handskrevet hefte med mellom anna arrangement for piano eller orgel av kjente orkesterverk er gjort av han. Han har

også komponert en egen tone på «Gud signe Noregs land», med arrangement både for blandakor og mannskor. Det finnes i dette heftet som også inneholder mye mer, nesten alt skrevet for hand.

Interessant er også «Danne-markes og Norges Kirke-Ritual», trykt i Christiania i 1825 etter et originalskrift fra 1685. Den var gitt til kirkene i Inderøy av Anna Catharina Angell som satt som «Ejerinde af de 3 kjærker - Saxhauv, Huustad og Salbergh». Slik står det skrevet med blekk fremst i boka. Boka inneholder forskrifter om hvordan gudstjenestene og de kirkelige seremo-

Den første norske læreboka i musikk fra 1744.

niene skal utføres.

Forts. side 13

Nypresten er i ferd med å slå rot

– Det er godt å være prest i Inderøy, for man blir så godt mottatt!

Utsagnet kommer fra nypresten vår, Janne Jørstad fra Levanger. Hun har rukket å bli litt varm i trøya etter å ha vært her bortimot to måneder.

– Det har blitt mange håndtrykk siden jeg kom. Hjerteligheten her må jo være unik. Og tenk da jeg kom så var hele kontoret mitt fullt av ballonger. Som du ser så er det luft i noen av dem

ennå, sier Janne og smiler fra øre til øre mens hun peker på en bukett som henger oppom pulten hennes.

Jobb og studier

Janne Jørstad er 34 år, gift, og har to gutter på 10 og 12 år. Hun er født og oppvokst i Momarka på Levanger. Familien bodde ett år i Tromsø nylig, men er nå bosatt på Ekne der de leier et hus. Janne er tilsatt i 75 prosent stilling fordi hun fremdeles studerer.

– Jeg har cirka to og et halvt år igjen, så jeg pendler litt mellom Tromsø, Ekne og Inderøy, forteller hun. Hverdagen er travel, men hun er innstilt på at det skal gå bra.

– Jeg har overkommelige fag på skolen nå. Jeg studerer for eksempel hebraisk. Det høres kanskje ikke så enkelt ut, men overraskende nok henger det på greip for meg, selv om jeg egentlig ikke skjønner hvorfor vi skal ha det, ler Janne. Hun har også

Janne ved kirkegårdsmuren på Sakshaug.

plan om å skrive en bacheloroppgave i vinter, og den skal ha tittelen ”Strategiplan for samisk i Den Norske Kirke”.

– Det er obligatorisk å gjøre en slik oppgave når man studerer i Nord-Norge. Der skal man bruke samisk liturgi innimellom, forklarer hun. Her har hun lært seg å veksle mellom bokmål og nynorsk.

– Jeg er faktisk overrasket over hvor vakker liturgien er på nynorsk. Nå til helga skal jeg forrette på bokmål igjen. Jeg er litt spent, for det er en stund siden sist nå, sier hun.

Det første frøet ble sådd

Grunnen til at Janne bestemte seg for å bli prest er sammensatt, men kortversjonen er som følger;

– Jeg husker jeg var i en begravelse til et nært familiemedlem da jeg var seks år. Jeg spurte den gang mamma om hvorfor alle var så lei seg, for det presten sa hørtet så fint ut i mine ører. Det at en prest kan formidle håp til en seksåring gjorde nok noe med meg, sier Janne og beskriver hvordan det første frøet ble sådd. Hun forteller også om ei lærerinne på barneskolen som ikke brydde seg om det var politisk korrekt eller ikke å undervise i religion. Janne beskriver henne som et unikum.

– Etter det så har de fleste prestene jeg har vært borti vært litt «utilnærmelig», men ikke min egen konfirmasjonsprest, Egil Moen på Levanger. Han var det jeg vil kalle et fast stykke prest, sier Janne. Hun vokste opp i en heim der hun ble tatt med til kirke hver julaften og ellers når det var noe familiært, så påvirket hjemmefra ble hun ikke.

Roser arbeidsmiljøet

– Jeg hadde ikke klart å gå rett på prestestudier etter videregående. I stedet ble det en utdanning innen lønn og regnskap, og deretter kontorjobb i mange år. Jeg jobbet for «Pasientreiser» en del år, og i noen år jobbet jeg på sentralbordet i kommunen.

– Jeg har ikke kommet opp med noe godt og enkelt svar på hvorfor jeg vil bli prest ennå, men mange spørsmål rundt det har det vært. Det jeg kan si er at jeg ikke er veldig konservativ av meg, selv om jeg respekterer dem som er det. Jeg er vel litt samme type som Ottar prest – en folkekirkeprest med føttene godt plantet på jorda, smiler hun og berømmer det gode arbeidsmiljøet hun har kommet til.

– Her er det stor takhøyde og mye latter og humor mellom veggene. Det er godt å komme på kontoret og senke skuldrene sammen med de andre etter å ha vært i en begravelse, sier hun.

Friluftsmenneske

– Hva gjør du når du ikke er prest, student eller mamma?

– Da sover jeg, sier hun og slår opp latterdøra. Sannheten er vel at hverdagen er litt hektisk også.

Jeg og minstemann er veldig glad i hester. Den hesten vi hadde døde nå i sommer, men det blir nok en nye en. Vi har bare et pusserom, sier hun. Ellers er Janne og familien glade i naturen.

– Ja, vi liker å være utomhus. Vi går gjerne på tur, og vi fisker. Du finner ikke meg på Magneuten på lørdager for å si det sann, blunker hun.

– Kirkemarsjen var forresten helt fantastisk. Jeg visste ikke hvor jeg skulle gå, for jeg er jo ikke så kjent ennå, men det var bare å følge flokken, ler hun.

Janne stortrives i Inderøy, og hun kunne gjerne ha tenkt seg å flytte hit med familien.

– Vi er faktisk litt på leting etter hus allerede, og vi håper det dukker opp noe snart, gjerne et småbruk eller et hus med litt tomt rundt, sier hun.

En heim for folket

Janne trives altså som plommen i egget, og derfor har hun store planer om å bli her.

– Jeg siterer gjerne Ottar; «Det er godt å være prest i Inderøy». Den rausheten jeg har blitt møtt med her er ingen selvfølge. Jeg har lenge ønsket meg en plass som er «min», og jeg føler jeg kan høre til her. Begrepet «heim» er forresten noe menigheten må venne seg til å høre fra meg, for jeg har et stort ønske om at kirken skal være en heim for folket, sier hun, og reflekterer litt over sin rolle.

– Jeg tror Inderøy er en trygg plass å vokse opp på, og jeg tror det er rom for å være seg selv her. Når det gjelder den andre veien, så tror jeg at mye av jobben min som prest vil være å stå stødig når det stormer, spesielt i begravelsessammenhenger. En prest skal jo gi omsorg. Jeg forrettet i en begravelse her nylig, og jeg opplevde det som godt å kunne være noe for noen, sier Janne som også gleder seg til konfirmantforberedelsene.

– Det er et godt team her fra før, så det tror jeg blir veldig bra, smiler hun. Ellers har hun som motto at hun skal betjene ei hel bygd, både troende, ikke-troende og de som tror annerledes. Det er et godt utgangspunkt som favner alle.

*Tekst/foto:
Nina Fossum*

VED EIT GRAVMINNE

Vi plar ofte stanse opp ved ein kyrkjegard når vi fer forbi, og det høver seg slik. Der kjem tankane gjerne inn på eit anna spor enn det som leier oss gjennom travle dagar med alt sitt verdslige matstrev og kanskje ofte grunne og stuttenkte tidsperspektiv. Eit paradoks melder seg gjerne: Det er så mye å oppleve her, å få med seg – på eit underleg vis. Av historie. Om liv, og om livet. Om folk du har kjent eller kanskje berre har høyrte snakk om, men som har lagt att noko etter seg. I bygda, grenda, i samfunnet eller til og med i deg? Eit spor, eit slags avtrykk som er godt å kjenne på, eit bleikt sagn som eit lett og hastig trykk i brystet. Eit glimt av lys gjennom tanken din der du går forbi steinen med namnet på personen du hugsar, har høyrte og lese om eller til og med kjente og heldt av ein gong. Om slekter som har prega bygda og grend gjennom generasjonar, namn som går att og som har skapt tunge tradisjonar og ført ein blodstreng inn i ei levande notid. Andre har komme til frå framande bygder. Nye namn, med andre verdiar og skikkar og derfor med rike bidrag til eit samfunn i utvikling og med framtid.

Slik går vi framom rekkene av gravminne. Dei aller fleste velstelte og fine, og vi ser at påskrifta «Minnet lever» framleis har eit sterkt innhald. Andre fortel om liv som knapt nokon hugsar lenger, der graset gror fritt og den andre skuffa jord presten gav deg har tatt deg heilt inn i seg. Til jord.

Om påskrifta er «Kvil i fred», ser vi at også det har si talande meining. Det er mange gode grunnar til at det blir slik, veit vi. Folk flyttar på seg, alle har ikkje store slekter kring seg, og etter kvart som år går og nye slektsledd tar over, blir fortida fjern og meir framand. Snart får ein nok med sin eigen og nære flokk. Både i rom og i tid.

På somme gravminne, gjerne av eldre dato, har den døde fått yrkestittelen med seg. Å ja, komme hit er vi vel like for vår Gud om vi var aldri så mye Prost og Prostinde, som det står på den støypte gamle jarnplata, på den beste og mest ærefulle gravplassen. Tett opp til kyrkjemuren,

utanfor koret, og mot sør. Så fortel det og si historie, om andre tider, haldningar og verdinormer som er framande for dei fleste i dag. Ein lærar og kyrkjesongar finn vi og, på ærefull plass ved veggjen på rett side. Både prost og klokkar tvillaust ærlege Herrens tenarar som i tukt og tolmmod sådde sine frø av ande i det som ofte var karrig jord... Som vi ser omkring oss, fall ikkje alt på steingrunn og noko kom i god jord. Generasjonar har gått og arv er ført vidare. Dyktige kvinner og menn har arbeidd bygda og byen framover, og det gror framleis godt både av ande og kultur...

Ein bonde? Å, ja, her ligg etter det vi veit mange, utan at det er

nemnt så ofte med den gamle nemninga, og ein assosiasjon kjem fram : Av jord er du komme. Ja, nettopp det! Alt vi er og alt vi har, alt av liv – er av jord. Det opprinnelege. Basis. Grunnlaget. Det endelege og – for til jord skal du bli, veit vi! Det u-endelege, ein stad lenger framme om vi vågar tanken? Håpet vi får med gjennom den tredje skuffa jord som rislar over kista...Trua, om vi greier det?

Vi finn feire titlar. Statsråd, advokat, skolestyrar. Folk med posisjon og plass i samfunnet og som det sto respekt av. Som slekta var og kanskje er stolt av og vil vise til andre. Ein som kom litt lenger – i det jordiske i alle fall. Men så? Ein skomakar ligg her ein stad. Utan tittel. Ei husmor vi kjende. Ho fostra opp ein stor barneflokk som kom seg vel fram i verda. Ingen tittel her heller. Der ligg forskalings-snikkaren. Han bygde grunnmur til både kyrkjer og samfunns-hus, men det var vel ikkje nok, så ingen tittel her heller. Kven var dei, alle desse tittellause som ligg her? Det tel ikkje. Ikkje her.

Men vi trur dei aller fleste har ein ting til felles: Dei gjorde så godt dei kunne! Det hell til fulle for både Gud og menneske, gir rom for alt ein kan forlange og går utanfor og over alle titlar. Så godt han eller ho kunne!

Vi stansar opp ved ei grav. Steinen er lågmælt og enkel. Namn og årstal fortel om eit menneske som har levd langt inn i vår tid, men er knapt lesbart under eit grått slør av lav som går i eitt med steinen. Det er tydeleg at grava ikkje har vore stelt på lenge. Er kanskje ingen att til å gjere det? Eller er band til grennd og slekt så veike etter mange år og lange tider at alle som batt er løyste? Vi veit ikkje det. Ustelt, ja vel, men heile steinen er dekt av ein frodig bukett prestekrage, godt rotfest i gravmolda. Ikkje av den sorten vi kjøper på gartneriet, men av dei vi finn langs vegkanten eller helst ved «steinrøysa neri bakken ...». Kanskje var det henta hit ei frodig rot ein gong, nettopp frå røysa eller vegkanten heime. Eit synleg, men symbolsk teikn på band av kjærleik og takksemnd? Kanskje har

vindkast frakta eit lite frø hit ein austavindstør seinsommardag for lenge sia, og gitt det grofeste her? Ein vakker tanke – eit uttrykk med djupt innhald, mye meir finstemt enn dei fleste gravene i nærleiken kunne gi uttrykk for, kor velstelte dei enn var.

Ein stein med namn og nødvendige datoar som ramme for levd liv. Ein av mange, men ukjent for dei fleste som går forbi. Likevel fell det naturleg å stanse opp, vekt av eit kort tankestreif i skjeringpunktet mellom det anonyme, og det tankevekkande og forklarande. Enda ein som gjorde sitt aller beste, utan at det heldt i det nære og næraste ein gong. Ein som lik oss andre fekk sine talentar av Herren, og som sikkert dyrka og brukte dei vel så han kunne levere tilbake dobbelt, slik evangelisten skriv om.... Tydeleg gløymt av menneskje, men av Gud? Grava gav oss eit svar på det.

Vi för heim i undring. Litt klokare enn før.

Tekst/foto: Jørgen Røflo

MALI – EGYPT – MADAGASKAR

kan du bli bedre kjent med når Bosnes Misjonsforening inviterer til samling i Smia, Gulburet torsdag 19. oktober 2017 kl. 19.00.

Ingeborg Meslo Ulvin, ansatt i Det Norske Misjonsselskap (NMS), Trøndelag, vil gi oss glimt fra disse landa. Har Egypt, Mali og Madagaskar noe felles? Alle tre land har mange utfordringer, og i alle tre land har NMS arbeid.

Og ikke minst får du Mali-nytt! Husk at alle fire menighetene i Inderøy har prosjekt der. De trenger oss! Vil du vite mer om Mali, så kom!

Det blir sang, utlodning og Gulburet selger kaffe og tilbehør.

Alle er velkomne – så ta deg en tur til Smia denne kvelden!

Vår menighet støtter forfulgte kristne i Mali

– Da de farlige menneskene kom til byen sa de at de kom med sharia og sin muslimske tro. De lokale muslimene sa at de var kommet for å ta oss som fulgte Jesus-veien. Du må flykte, sa de. Men jeg hadde ingen steder å flykte til.

Tikka var en av få kristne som ikke flyktet da islamistene inntok byen hennes nord i Mali. Flere år tidligere, mens hun enda var muslim, begynte hun å hjelpe til med oversettelse av Bibelen til fulani. Etter hvert valgte hun å tro på Jesus og ble med på å lære norske misjonærer det samme språket.

– Jeg stod midt i folkemengden. Islamistene hadde fått nesten alle til å samle seg på det store åpne stedet foran landsbysjefens hus. Da spurte de høyt så alle kunne høre: «Er alle i Douenza muslimer?» Folk begynte å kikke seg rundt, og noen så på meg, for de visste at jeg var kristen. Det var et kritisk øyeblikk. Sekunder føltes som minutter. Jeg ble reddet av at den eldste sønnen til landsbysjefen ropte tilbake: «Alle kristne rømte før dere kom!» Ingen andre sa noe. – Islamistene oppdaget noen som drakk alkohol. De fengslet dem i en uke. Så samlet de folket i byen på en offentlig plass, bandt dem til et tre og straffet dem med hundre slag hver.

– Det var noen flere kristne i landsbyen som heller ikke hadde noen steder å rømme til. Vi fortsatte å samles, men til forskjellige tidspunkt, for at ingen skulle merke det. Vi gjemte biblene og sangbøkene under klærne på vei til og fra. Barna skjønnte det var farlig og spurte hva som ville skje med dem hvis foreldrene deres ble drept. Foreldrene svarte: – Herren vil ta vare på dere.

– En dag ble bilen jeg satt i stoppet og kontrollert. Islamistene fant en av biblene våre. Jeg tenkte, nå er vi oppdaget, nå er det over. Islamisten så lenge på boka, bladde i den og la den tilbake som om han ikke så hva det var. Så sa han kort at vi kunne dra videre med fred. Om han ikke visste hva det var eller om Gud gjorde mannen blind for hva

det var, det vet jeg ikke. Jeg takker Gud for at vi ikke ble tatt.

Det har vært flere terrorhandlinger i de nordlige områdene av Mali de siste årene. Terrorhandlingene og islamistenes støtvide fremrykkinger kan skje hvor som helst. Nedslagsfeltet er utvidet, og håpet trues av bekymring og frykt. Utenlandske arbeidere må flyttes, og lokalbefolkningen kan kjenne seg alene og forlatt.

Tikka og de andre kristne nord i Mali trenger vår støtte, og de trenger den nå. De trenger noen som vet hvordan de har det. Derfor gjør NMS alt de kan for å holde kontakten og være til stede der det er forsvarlig. De trenger noen som kan hjelpe dem å gjenreise håpet. Vår menighet er med og gir håp og støtte i den vanskelige situasjonen i Mali!

HVA GJØR NMS I MALI?

Folketallet i Mali runder snart 20 millioner og inkluderer ca. 3 millioner fulaniere. Kun et par hundre av disse er kristne. Det Norske Misjonsselskap (NMS) vil nå ut med evangeliet om Jesus til fulanitalende mennesker i Mali. Målet er å formidle på en troverdig måte at det Jesus sier og gjør også er gyldig for fulanitalende mennesker i Mali. Vår måte å arbeide på gjenspeiler at vi alltid tar hensyn til alle sider av menneskers behov: ånd, sjel og kropp, et helhetlig menneskesyn. I Mali er dette konkretisert i et større arbeid innen landsbyutvikling, der kampen mot omskjæring av unge jenter har størst fokus.

Godt besøkt søndagsåpen Hustad kyrkje

For fjerde året på rad har de to middelalderkirkene i Inderøy vært åpne for besøkende hver søndag i juni, juli og august – i regi av Inderøy Fortidsminneforening. På Sandvollan har Kirsti Grøtan hatt ansvaret for opplegget i Hustad kyrkje. Hun var også kirkevert da Kjerkebladet var innom på siste åpningsdagen, 27. august.

Kirsti kunne fortelle at tilbudet med åpen kirke på Hustad tydeligvis har vært populært. Mange setter pris på å få komme inn og se den vakre bygningen innvendig. Både bygdefolk og langveisfarende har tatt turen hit. Et skilt ved veien har ført til at enkelte tilfeldigvis har stukket innom, mens besøket for andre

har vært et ledd i en planlagt søndagstur. Antallet besøkende har variert - fra 60 sommeren 2014 til 350 i toppåret 2016. I år har det vært ca. 200. Besøket har vært størst i slutten på juni og i juli, og da spesielt rundt olsok.

Ni personer har vært i aksjon som kirkeverter på Hustad i løpet av sommeren. Kirsti sier folk

har vært positive til å stille opp. Med tanke på neste sesong legger hun til at hvis noen kan tenke seg å være kirkevert, er det bare å ta kontakt med henne eller Aud Karin Holmern.

Vi berømmer tiltaket og ønsker lykke til med åpne kirker i åra framover!

Tekst/foto: Kari Nikolaisen

Denne siste åpningsdagen kom det langveisfarende til Hustad kyrkje – et følge på fire menn fra ulike kanter av verden. Anthony Richards fra Australia (til venstre), kirkevert Kirsti, Steven Williams fra Skottland, Øyvind Myhre fra Markabygda og Norge, og Lang Wanphet fra Thailand er her i ferd med å beskue den spesielle korsbautaen som står plassert i våpenhuset i kirka.

Steinen, som også blir kalt Odinsteinen, ble funnet på kirkegården i 1961. Det antas at den er fra midten av 900-tallet til starten av 1000-tallet – altså i brytningstida mellom hedendom og kristendom.

Forts. fra side 7

Den eldste og den mest spesielle boka som fantes inni orgelet, er et eksemplar av den første læreboka i musikk og musikkteori som vart laga i Danmark/Norge. Forfatteren var Johann Daniel Berlin, og den er trykt i

«Tronhjem 1744». Berlins eget navnetrekk skrevet med blekk står på tittelbladet! J. D. Berlin (1714–1787) var komponist, stadsmusikant i Trondheim, og organist både i Vår Frue kirke og i Domkirka. Dessuten var han overbrannmester og vannverksinspektør i byen. Han var

svært aktiv på mange områder og er blitt kalt «Universalgeniet i Trondheim». For de som er interessert blir det mer å lese om dette spesielle funnet i årets utgave av Eynni Idri, årboka til Inderøy Museums- og historielag, som kommer litt seinere på høsten.

Sigrid Haavik

Friluftsgudsteneste på Solem

Det er vakkert på Solem; den gamle garden på toppen av Røra med røtter så langt tilbake som tidleg jernalder. Mot vest og nord den frodige Inderøya, framom ei vernande og langstrakt Follahei som dempar dei hardaste lågtrykka før dei slepp til med veret sitt. Mot sør-vest flyt blikket milevis langs ein open fjord, og berre fjellnabben som stikk ut i sjøen utanfor Ekne hindrar oss frå å skimte historiefylte Tautra, og å ane tårn og spir i den gamle stiftsstadene lenger bak. Bak dei gamle tuftene – den urgamle vegleia, kongevegen som vi kallar han, og som frå gammalt batt saman dei minnetyngde stadene i Verdal, i Sparbu og i Egge...

Siste busettaren på Solem heitte Lorns, og vart køyrd ned til Salberg kyrkje ein strabasios vinterdag i 1918, er det fortalt. Sidan blei husa rivne, og åkerlandet blei beitemark.

Så gjekk tida. Bondelaget og bondekvinnelaget på Røra hadde nettopp gjennomført ei organisert

oppmerking av gamle setervollar og tufter, og i 1984 markerte dei dette med ei samling på Solem. Kunne det ikkje ha vore fint med ei friluftsgudsteneste her, med eit panorama til altertavle inga kyrkje kunne stille opp med, og utsyn

over eit gåverikt landskap på alle kantar? Soknepresten vart kontakta, og var straks med på ideen. Ein tradisjon var skapt, og sia da har den første helga i august blitt Solemsdagen, med gudsteneste under ein mest alltid høg himmel, tonefølgje av «oktetten», rett nok med variabel besetning talmessig sett, men alltid med «Fagert er landet» og «Herre Gud ditt dyre namn å ære» pedagogisk treffande på repertoaret. Etter gudstenesta taffelmusikk til eit triveleg måltid stelt i stand av lokale bondelagsmedlemmer, og med stein og stubbe som stol og bord.

Etter kvart har det og blitt vanleg å bere born til dåp denne søndagen på Solemsvollen. Da blir det 400 år gamle døypefatet henta opp frå kyrkja, og vi kjenner det legg vekt til så vel dåpshandlinga som til gudstenesta, og at vi glir inn i ein rik og kulturberande tradisjon.

Årets gudsteneste på Solem var den 6. august. Opplegget – som før, og med den same gode kjensla på vegen dit – og på vegen heim, som før. Men noko var annleis. Vi skulle møte den nye presten vår: Rett nok prestevikar – i første omgang, men etterlengta av så vel kyrkjelyd som kyrkjekontor, og alltid spennande ny. Kven var ho, Janne Grete Jørstad? Ho kjem til å komme nært innpå mange av oss, og da er det viktig at kjemien stemmer! Tenkte vi. Tenkjer vi. Så vi møtte opp. Vel sytti av oss. Med to dåpsborn, til og med. Og Janne, kva tenkte ho? Hennar første gudsteneste i prestegjeldet. Dåp. Ein kyrkjelyd med vidopne

sansar for det ho sa, gjorde, den ho var... Samtaleemne under måltidet etterpå og til kveldskaffen. Ein naken eldprøve under open himmel. Kanskje nettopp det skulle bli ein styrke til å nå og vinne fram? Skaparverket som kulisse!

Trygge Ottar prest – vi kallar han det, og han bør like det, fordi det viser at han har nådd fram – introduserte, med gode ord og ei lita bok-gåve frå kyrkjelyden på Røra. Resten av handlinga? Den sto Janne Grete for, med god ståkarakter og med gode utsikter for å bli nemnt som Janne prest. Eit triveleg innslag vi merkte oss var at ein av sønene hennar, Emil Johannes, var hyra som dåpsassistent som heldt styr på dåpsvatnet. Prest. Familie. Heim. Ei av oss...

For oss som sat lengst bak tok vinden med seg ord i sin leik med barhenget. Det gjorde ingen ting. Vi var på gudsteneste på Solem. Saman, og i eitt med naturen – og med Gud.

Til lykke, Janne Grete Jørstad, og velkommen som prest i Røra sokn!

*Tekst/foto:
Jørgen Røflo*

GEITRAMS

Vi veit det begynner å nærme seg seinsommar og haust når det breier seg store flater med rosa, lilla og fiolette områder langs vegkantane og i åpne delar av terrenget. Da er det geitramsens som har tatt herredømmet over blomstringa. Eit litt vemodig drag over landskapet, tenker mange. Strålende vakkert, synes andre.

Ein skulle tru at geitrams har noe med geiter å gjere, men slik er det visstnok ikkje, anna enn at den opp gjennom tida har vore brukt som tilskottsnæring både for geiter og andre husdyr. Det latinske namnet *Chamerion augustifolium* viser til at planten liknar på oleander og har smale blad.

Geitramsens er ein pionerplante, det vil seia ein art som er mellom dei første til å etablere seg etter katastrofer som brann og jordras, flatehogst og lignande. Kvar plante får opp til 80 000 frø, frøa får fort fotfeste og veks raskt, men planten blir også fort utkonkurrert av andre arter. Langs dei nylagte jernbanelinene på 1800- og først på 1900-tallet voks geitramsens fort fram og fikk derfor namnet rallarose, noe som særleg vart brukt i Sverige. Her i Norge har planten hatt mange namn, både "eldmerkje" og "brannurt" har vore brukt, og det seier litt meir om planten enn ordet "geitrams". Brannurt er forresten også namn på ein annan plante.

Opp gjennom tida har geitramsens vore brukt i folkemedisinen som middel mot utvortes skade, og den skal verke samantrekkande. Den har også blitt rekna som matplante, mellom anna vart stengel og rot malt opp til mjøl og blanda i brødmjølet for å dryge dette. I Russland vart geitramsens ofte brukt til te, spesielt til å blande ut den dyre kinesiske teen. Unge skot av stilken kan også brukast som tillegg til andre matvarer, både til fisk, kjøtt og supper. Dei har til og med blitt brukt på pizza! Av blomstene kan ein lage saft og gele.

Det blir sagt at geitramsens har ei sirkumpolar utbreiing. Det betyr at den veks omkring den nordlege polarsirkelen, eller for å seie det på ein annan måte: Den finst berre i Nord-Europa, Nord-Amerika og Nord-Asia. Og her i Norge veks geitramsens så å seie overalt – frå fjæresteinane, gjennom låglandet, til høgt opp i fjellet.

Fleire diktarar har skrivne om geitramsens, og her er eit dikt av Hans Børli:

GEITERAMS

Et gammelt eldsted i skogen.

Et svartbrent søkk

strødd med visne barnåler.

Midt i eldgropa står en kvast

av ung geiterams

svulne knopper

som nikker mjukt i vinden.

Jeg knakker ut pipa mot en stein

og rusler stien videre

mindre ensom enn før, trøstet

av dette grønne gudsordet.

Minnet om en død venn

kommer meg plutselig nær

i den stumme klangen av blå stillhet

over høgdene i vest.

Sigrid Haavik

Årsmelding Røra Sokneråd 2016

Soknerådet har i 2016 bestått av:

Leder: Magnus Støre

Nestleder: Jørn Indgul

Kasserer: Odd Magne Larssen

Sekretær: Grete Neergård

Styremedlem: Elin Beate Lundås

Styremedlem: Arnt Gregersen

1. vararepresentant: Torunn Green

Øvrige vararepresentanter: Bjørg

Norum, Trond Johansen, Anita

Axelsson.

Soknerådets representanter i Fel-

lesrådet: Magnus Støre og Jørn

Indgul.

Soknerådets representant i styret for Kjerkebladet: Elin Lundås.

Soknerådets representant i styret for Besøktjenesta: Grete Neer-

gård.

Prestene har vært representert ved Jan Olav Veium og Ottar Strand.

Klokkertjenesten har vært utført av: John Halvor Berg, Helene Berg, Nina Bente Løfblad, Berglioth Eriksen og Marit Støre Valen.

Klokkertjenesten har vært utført av: John Halvor Berg, Helene Berg, Nina Bente Løfblad, Berglioth Eriksen og Marit Støre Valen.

Klokkertjenesten har vært utført av: John Halvor Berg, Helene Berg, Nina Bente Løfblad, Berglioth Eriksen og Marit Støre Valen.

Klokkertjenesten har vært utført av: John Halvor Berg, Helene Berg, Nina Bente Løfblad, Berglioth Eriksen og Marit Støre Valen.

Klokkertjenesten har vært utført av: John Halvor Berg, Helene Berg, Nina Bente Løfblad, Berglioth Eriksen og Marit Støre Valen.

Klokkertjenesten har vært utført av: John Halvor Berg, Helene Berg, Nina Bente Løfblad, Berglioth Eriksen og Marit Støre Valen.

Klokkertjenesten har vært utført av: John Halvor Berg, Helene Berg, Nina Bente Løfblad, Berglioth Eriksen og Marit Støre Valen.

Klokkertjenesten har vært utført av: John Halvor Berg, Helene Berg, Nina Bente Løfblad, Berglioth Eriksen og Marit Støre Valen.

Klokkertjenesten har vært utført av: John Halvor Berg, Helene Berg, Nina Bente Løfblad, Berglioth Eriksen og Marit Støre Valen.

Klokkertjenesten har vært utført av: John Halvor Berg, Helene Berg, Nina Bente Løfblad, Berglioth Eriksen og Marit Støre Valen.

Klokkertjenesten har vært utført av: John Halvor Berg, Helene Berg, Nina Bente Løfblad, Berglioth Eriksen og Marit Støre Valen.

Klokkertjenesten har vært utført av: John Halvor Berg, Helene Berg, Nina Bente Løfblad, Berglioth Eriksen og Marit Støre Valen.

Klokkertjenesten har vært utført av: John Halvor Berg, Helene Berg, Nina Bente Løfblad, Berglioth Eriksen og Marit Støre Valen.

Klokkertjenesten har vært utført av: John Halvor Berg, Helene Berg, Nina Bente Løfblad, Berglioth Eriksen og Marit Støre Valen.

Klokkertjenesten har vært utført av: John Halvor Berg, Helene Berg, Nina Bente Løfblad, Berglioth Eriksen og Marit Støre Valen.

Klokkertjenesten har vært utført av: John Halvor Berg, Helene Berg, Nina Bente Løfblad, Berglioth Eriksen og Marit Støre Valen.

Klokkertjenesten har vært utført av: John Halvor Berg, Helene Berg, Nina Bente Løfblad, Berglioth Eriksen og Marit Støre Valen.

Klokkertjenesten har vært utført av: John Halvor Berg, Helene Berg, Nina Bente Løfblad, Berglioth Eriksen og Marit Støre Valen.

Klokkertjenesten har vært utført av: John Halvor Berg, Helene Berg, Nina Bente Løfblad, Berglioth Eriksen og Marit Støre Valen.

Klokkertjenesten har vært utført av: John Halvor Berg, Helene Berg, Nina Bente Løfblad, Berglioth Eriksen og Marit Støre Valen.

Klokkertjenesten har vært utført av: John Halvor Berg, Helene Berg, Nina Bente Løfblad, Berglioth Eriksen og Marit Støre Valen.

Klokkertjenesten har vært utført av: John Halvor Berg, Helene Berg, Nina Bente Løfblad, Berglioth Eriksen og Marit Støre Valen.

Klokkertjenesten har vært utført av: John Halvor Berg, Helene Berg, Nina Bente Løfblad, Berglioth Eriksen og Marit Støre Valen.

Klokkertjenesten har vært utført av: John Halvor Berg, Helene Berg, Nina Bente Løfblad, Berglioth Eriksen og Marit Støre Valen.

Klokkertjenesten har vært utført av: John Halvor Berg, Helene Berg, Nina Bente Løfblad, Berglioth Eriksen og Marit Støre Valen.

Klokkertjenesten har vært utført av: John Halvor Berg, Helene Berg, Nina Bente Løfblad, Berglioth Eriksen og Marit Støre Valen.

Klokkertjenesten har vært utført av: John Halvor Berg, Helene Berg, Nina Bente Løfblad, Berglioth Eriksen og Marit Støre Valen.

Klokkertjenesten har vært utført av: John Halvor Berg, Helene Berg, Nina Bente Løfblad, Berglioth Eriksen og Marit Støre Valen.

Klokkertjenesten har vært utført av: John Halvor Berg, Helene Berg, Nina Bente Løfblad, Berglioth Eriksen og Marit Støre Valen.

Klokkertjenesten har vært utført av: John Halvor Berg, Helene Berg, Nina Bente Løfblad, Berglioth Eriksen og Marit Støre Valen.

Klokkertjenesten har vært utført av: John Halvor Berg, Helene Berg, Nina Bente Løfblad, Berglioth Eriksen og Marit Støre Valen.

28. april var det dugnad på kirkegårdene ved Salberg kyrkje. Det var svært godt oppmøte. Det ble servert kaffe til dugnadsgjengen.

30. april hadde Røra sokneråd stand på «Røra-dag». Det ble her orientert om utleie og økonomi for Salbergstu. Det ble vervet medlemmer til «Venneforeninga for Salbergstu».

2. mai var det prøving av konfirmantkapper og fotografering av konfirmantene.

8. mai ble markert ved minnesteinen v/Salberg kyrkje. Arrangementet var i kommunens regi og Røra sokneråd stod for bevertning.

15. og 16. mai var det konfirmasjon i Salberg kyrkje med til sammen 19 konfirmanter.

17. mai gudstjeneste. Det var salg av kaffe og is på Salbergstu.

7. august var det friluftsgudstjeneste på Solem. Røra bondelag hadde salg av grillmat og kaffe etter gudstjenesta.

11. september var det konfirmantpresentasjon. Kirkekaffe ble servert i forbindelse med orientering til konfirmantene på Salbergstu etter gudstjenesta.

16. oktober var det Høsttakkefest og markering for 50-årskonfirmantene. Representanter fra Inderøy bondelag stod for pynting av kirka.

Soknerådet sørget for festmiddag for 50-årskonfirmantene på Salbergstu etter gudstjenesta.

30. oktober var det utdeling av 4-årsboka. Det ble servert kaffe/saft og brød på Salbergstu etter gudstjenesta.

27. november var det lysmesse i Salberg kyrkje. Konfirmantene deltok.

26. desember var det avskjeds-gudstjeneste for prest Jan Olav Veium. Det var kirkekaffe på Salbergstu etter gudstjenesta. Her var det taler og gaveoverrekkelser.

Kirkelige handlinger ved Salberg kyrkje

Det har vært 17 gudstjenester med til sammen 1290 deltakere. Det har vært 8 dåp, 19 konfirmanter og 7 begravelser.

Salbergstu

Soknerådet har gjennom året arbeidet med å markedsføre Salbergstu for utleie og arbeidet for å skaffe midler for å ivareta driften.

Det planlegges basar våren 2017 for å skaffe midler til drift av Salbergstu.

Økonomi

Økonomisk oversikt framlegges ved kasserer på årsmøtet.

Takk

Røra sokneråd retter en stor takk til Oktetten som stiller opp ved flere arrangementer og skaper trivsel. Takk også til Røra songlag, Røra Hornmusikklag og Røra skolemusikk, Røra pensjonistkor, Røra sanitet og Inderøy bondelag.

Takk til Astrid Stubbe for de vakkert broderte dåpsklutene.

Takk for gaver og bidrag gitt til Salbergstu og Røra sokneråd i 2016!

Takk til ansatte og frivillige for god innsats i 2016!

Røra sokneråd

Årsmelding Kjerkeblad for Inderøy 2016

23. mai 2017 hadde Kjerkebladet årsmøte i kirkestua på Sakshaug. Følgende utgjør styret for Kjerkebladet: Astrid Vist fra Sandvollan, Elin Lundås fra Røra, Bjørn Sundfær fra Sakshaug, Jan Sundseth fra Mosvik, Kari Nikolaisen fra redaksjonen og sokneprest Ottar Strand. Jan Sundseth har vært leder for styret.

Det er de fire utgivelsene av bladet i 2016 som utgjør vår årsmelding. Årsmøtet godkjente dette. Følgende kan gis som tilleggsinformasjon:

Styret hadde i 2016 ett møte - årsmøtet som ble holdt 19. mai.

Redaksjonen har bestått av følgende: Liv Skogset Værdal - redaktør, Jørgen Røflo, Nina Fossum, Kari Nikolaisen, Jan Sundseth og sokneprest Ottar Strand. Det er også andre som fast leverer stoff til bladet – nevnes må Hans Birger Neergård og Sigrid Haavik.

Sigrid Mari S. Verstad fra Sandvollan har ansvaret for regnskap. Inntektene våre baserer seg på frivillige gaver og noe offergaver i kirkene. Vi søkte kommunen om midler også i 2016, men dette ble avslått. Det er DesignTrykk på Steinkjer som trykker bladet,

og det blir kjørt ut av Dagmund Rødsjø og Ivar Ludvik Verstad. Økonomien har bedret seg, og i 2016 ble det et overskudd på nesten kr. 28.000,-. Takk til alle trofaste givere! Dette gjør at vi kan fortsette utgivelsene som før.

Takk til redaksjonen og alle bidragsyttere som leverer godt og aktuelt stoff, og takk til de som bringer bladet ut til alle husstander i Inderøy og Mosvik!

Mosvik i september 2017.

Jan Sundseth - styreleder

LINNEA

Fleire diktarar har brukt linnea i diktinga si, og det er vel til å forstå: Ingen kan unngå å legge merke til denne vesle planta, som fyller skogbotnen med inntrykk av høgstemt sanseleg ange og mjuk sommar-

leg eleganse... Denne gongen tar vi med to dikt, som kvar på sitt vis er ein lovsong til Skaparverket, og til vesle linnea, som Norsk botanisk foreining har kåra til «Årets villblomst 2017».

*I barblå, tungsindig skygge,
blant vidju og lyng og sva,
skapte Vårherre en blomme
en gang da han var gla.*

*Han syntes vel synd på måsan,
som sto der så grann og arm.
Så stakk han en kvast linnea
på landets magre barm.*

*Og alltid skal klokkenes kvithet-
duftens lydløse klang-
fortelle at også Vårherre
var gla – en sjelden gang.*

Hans Børli (1918-1989), publisert i Nationen, 1953.

Alle dei vårar

*Sa steinen:
Er eg kald?
er eg hard?
eg – som fangar soli inn
og let mosen få jord?*

Sa mosen:

*Er eg trist
er eg grå?
eg – som let linnea vandre på
meg?
let ho leike med rosa klokkur?*

Sa linnea:

*Er eg veik?
lett forgjengeleg?
eg – som fær auga til å vente
vente på alle vårar?*

Auga

*stirer stirer –
lengst inni seg samlar dei lykke
- den varme lykka -
frå steinen, frå mosen,
frå vesle linnea –*

Aslaug Vaa (1889-1965), fra diktsamlinga «Skjenkarsveinens visur», 1954.

Ved Jørgen Røflo

Slekters gang

INDERØY SOKN

Døpte

- 14.05. Arne Norum Rotvold
 04.06. Sophie Willassen
 Anton Johan Jensen Solberg
 Marius Farbu Myrslo
 Alfred Virgil Steppling
 Axel Cicero Steppling
 Lise Sofie Sundli
 11.06. Casper Alexander Skjærvik-
 Jensen
 02.07. Ingrid Bratberg
 16.07. Lotta Marie Langås
 Oliver-Anton Vang Lange
 29.07. Mikkel Hallem Støa
 13.08. Eirik Roel Olsen
 Alfred Meistad Bartnes
 Olav Ålmo Jørstad
 27.08. Michael Schjefte Sundli

Vigsel

- 17.06. Anette Odden Solberg og
 Odd Morten Tronstad
 Tonje Barstad og
 Aril Martinsen
 Rita Helene Aarø og
 Jon Asle Tronstad
 01.07. Hanne Lusie Grande og
 Arne Dahlum
 08.07. Trine Wang og
 Thomas Nerland
 Mari Strømsnes Oksdøl og
 Jens Sørmealand
 16.07. Ida Emilie Lange og
 Arild Vang Pedersen
 22.07. Sigrid Volden Slungård og
 Vagleik Ølfernes Heien
 Kristin Holberg og
 Sverre Arvid Ingvaldsen
 29.07. Marthe Gausen Nestvold og
 Leif Kristian Haugen
 05.08. Marie Estendatter Græsli og
 Jonas Løvland
 Karin Anita Olsen og
 Mats Johan Andersen
 12.08. Trine Andreassen Kvam og
 Arnt Ove Kvam

- Jannicke Lindstrøm og
 Petter Ackermann Elnan
 Siri Aune Skar og
 Trygve Bragstad Hammer
 19.08. Maiken Sabrine Espe og
 Tore Stønjum
 26.08. Linn Hege Bragstad og
 Tomas Aasgård

Døde

- 13.06. Johanne Jensine Høi berg f. 1919
 18.06. Oddny Palma Ulstein Østvang
 f. 1925
 14.07. Per Odd Indgul f. 1946
 22.07. Thorleif Karsten Eilertsen
 f. 1935
 27.07. Egil Oddmund Husby f. 1948
 03.08. Dagrun Gundersen f. 1926

RØRA SOKN

Døpte

- 23.07. Ida Holtan Kammen
 06.08. Signe Strand Hilseth
 Mia Marie Indgjerd Austad

Vigde

- 10.06. Inga Kristin Hatle Grindvik og
 Erik Plahn

Døde

- 04.06. Mary Austad f. 1924
 23.06. Audhild Letnes f. 1916
 25.07. Oddmund Hermod Skjærvik
 f. 1944
 06.08. Helge Palmer Åsgård f. 1943

SANDVOLLAN SOKN

Døpte

- 09.07. Lorèn Elisabeth Wold
 Tobias Nyborg

Døde

- 04.07. Magnar Stornes f. 1920

MOSVIK SOKN

Døpte

- 21.05. Vanja Johanne Staberg
 10.09. Morten Melting Løe

Døde

- 05.04. Svein Olav Nyborg f. 1946
 16.06. Randi Aadal f. 1952

Kjerkstu- basar 2017

Basaren til inntekt for Kjerkstu på Sakshaug gjennomføres på Kjerkstu fredag 6. oktober fra kl. 18.00 og lørdag 7. oktober fra kl. 11.00–15.00. Dette er den 29. basaren i rekka og har blitt en stor og god tradisjon. Det blir populære, heimelaga varer å få kjøpe, ulike utlodninger og salg av kaffe og mat. Lørdag også salg av rømmegrøt med tilbehør.

Fredag blir det mye sang og musikk og lørdag musikk av Klonken. Basaren avsluttes ved sokneprest Ottar Strand og med trekking av gevinstene i hovedlotteriet, der loddsalget har gått i bygda en stund.

Basarinntektene trengs for å holde den mye brukte Kjerkstu i den stand som er nødvendig og ønskelig. Bygdefolket har på ulike måter velvillig stilt opp for basaren gjennom alle år, og vi tar med takk imot små og store bidrag i form av salgsvarer, gevinster, kjøp av lodd eller praktisk hjelp.

VEL MØTT TIL ÅRETS
BASAR!

Hilsen basarkomiteen

Messeliste

- 24.09. 16. søndag i treenighetstiden**
Mark 7, 31-37
Mosvik kirke kl 11.00
Høytidsgudstjeneste v/prestevikar Janne Grete Jørstad
Konfirmantpresentasjon og 50-årskonfirmanter
- Sakshaug kyrkje kl 11.00**
Høytidsgudstjeneste v/spr. Ottar Strand
Konfirmantpresentasjon og 50-årskonfirmanter.
Høsttakkefest
- 01.10. 17. søndag i treenighetstiden**
Joh 11, 17-29
Salberg kyrkje kl 11.00
Gudstjeneste v/prestevikar Janne Grete Jørstad
Høsttakkefest
- 08.10. 18. søndag i treenighetstiden**
Matt 8, 14-17
Sakshaug kyrkje kl 11.00
Gudstjeneste v/spr. Ottar Strand
- 15.10. 19. søndag i treenighetstiden**
Luk 20, 45-21,4
Vestvik kirke kl 11.00
Gudstjeneste v/prestevikar Janne Grete Jørstad
- 22.10. 20. søndag i treenighetstiden**
Joh 11, 1-5
Sakshaug kyrkje kl 11.00
Gudstjeneste v/prestevikar Janne Grete Jørstad
- 29.10. Bots- og bønnedag**
Luk 13, 22-30
Heggstad kyrkje kl 11.00
Reformasjonsgudstjeneste v/spr. Ottar Strand
- 05.11. Allehelgensdag**
Matt 5, 1-12
Sakshaug kyrkje kl 11.00
Allehelgengudstjeneste v/prost Gustav Danielsen
- Mosvik kirke kl 11.00**
Allehelgengudstjeneste v/spr. Ottar Strand
- 12.11. 23. søndag i treenighetstiden**
Mark 10, 28-31
Salberg kyrkje kl 11.00
Familiegudstjeneste v/spr. Ottar Strand
Utdeling av 4-årsbok
- 19.11. 24. søndag i treenighetstiden**
Matt 18, 1-6, 10-14
Sakshaug kyrkje kl 11.00
Familiegudstjeneste v/prestevikar Janne Grete Jørstad og trosopplærer Silje Vang Pedersen. Lys våkenhøg
- 26.11. Domssøndag/Kristi kongedag**
Matt 25, 31-46
Mosvik kirke kl 11.00
Familiegudstjeneste v/spr. Ottar Strand
Utdeling av 4-årsbok
- Heggstad kyrkje kl 11.00**
Familiegudstjeneste v/prost Gustav Danielsen
Utdeling av 4-års bok
- 03.12. 1. søndag i advent**
Luk 4, 16-22 a
Sakshaug kyrkje kl 11.00
Familiegudstjeneste v/spr. Ottar Strand
Utdeling av 4-års bok
- Sakshaug kyrkje kl 18.00**
Julekonsert med Vivace
- 10.12. 2. søndag i advent**
Luk 21, 27-36
Sakshaug kyrkje kl 19.00
Lysmesse v/vikar
- Salberg kyrkje kl 19.00**
Lysmesse v/prestevikar Janne Grete Jørstad
- 17.12. 3. søndag i advent**
Luk 3, 7-18
Stokkan grendehus kl 11.00
Gudstjeneste v/spr. Ottar Strand
- Sakshaug kyrkje kl 19.00**
Julekonsert med lokale aktører
- Vestvik kirke kl 19.00**
Julekonsert med lokale aktører
- 18.12. Heggstad kyrkje kl 19.00**
Julekonsert med lokale aktører
- 20.12. Mosvik kirke kl 18.30**
Fakkelmesse v/spr. Ottar Strand

INDERØY PRESTEGJELD

www.inderoy.kirken.no

KIRKEKONTORET

Inderøy kirkekontor tlf. 74 15 60 20
Telefax 74 15 60 21
Sokneprest Ottar Strand 74 15 60 20
mobil 926 91 115
Prestevikar Janne Jørstad 74 15 60 20
mobil 948 22 237
Menighetspedagog
Silje Vang Pedersen 74 15 60 20
mobil 907 35 272
e-post: post@inderoy.kirken.no

KONTORTID

Mandag–fredag kl. 10.00–14.00
Ellers etter avtale.
Mandag har prestene fri.

INDERØY KIRKELIGE FELLESRÅD:

Kirkeverge:
Kjell Westerdahl tlf. 74 15 60 20
mobil 910 05 835

Kantorer:

Siv Anette Lorentzen mobil 951 22 201
Bjørn Bratsberg mobil 995 82 331
Silje Vang Pedersen mobil 907 35 272

Kirketjener / kirkegårdsarbeider:

Tor Gunnar Nilsen mobil 909 13 467
Kåre Jørstad mobil 906 52 806
Odd Hamstad mobil 957 98 990
John Halvor Berg mobil 906 64 605

Leder i Inderøy kirkelige fellesråd:

Vivian Furunes mobil 902 71 513

MOSVIK SOKN:

Leder i soknerådet:
Vivian Furunes mobil 902 71 513

INDERØY SOKN:

Leder i soknerådet:
Birgit Sund Henriksen mobil 905 58 327

RØRA SOKN:

Leiar i soknerådet:
Jørn Indgul mobil 977 87 568

SANDVOLLAN SOKN:

Leiar i soknerådet:
Kristin Duklæt Taraldsen mobil 922 13 199

Mosvik kirkestue

Bestilling til Astrid Melting,
tlf. 922 15 187 / 74 06 46 14.

Salbergstu

Bestilling til Magnus Støre, tlf. 918 66 843

Inderøy Kirkestue – lille sal

Bestilling til kirkekontoret, tlf. 74 15 60 20

Inderøy Kirkestue

Bestilling av rom i forbindelse med
minnesamvær, selskaper m.m.:
Solveig B. og Reidar Pedersen,
tlf. 47 64 49 09, mobil 957 88 829

KJERKBLAD FOR INDERØY

Utgever: Sokneråda i Inderøy prestegjeld

Redaksjonskomité: Liv Skogset Værdal, redaktør (e-post: liv.vaerdal@online.no, mobil 917 09 285),
Ottar Strand (e-post: ottar.strand@inderoy.kirken.no), Kari Nikolaisen (e-post: kari.nikolaisen@ntebb.no),
Nina Fossum (e-post: nina.fossum@ntebb.no), Jørgen Røflo (e-post: jorgen.roflo38@gmail.com),
Jan Sundseth (e-post: jansundseth@yahoo.no).

Konto Sparebank1: 4202 18 67785

Det står skrevet: *Fra øst og vest og fra nord og sør skal mennesker komme og sitte til bords i Guds rike. Da skal noen som er de siste bli de første, og noen som er de første, bli de siste.*
Luk 13, 29-30